

เลขที่.....

ประโยคธรรมศึกษาชั้น[✓]ตรี []โท []เอก ระดับ []ประถม [✓]มัธยม []อุดม

วิชา เรียงความแก้กระทู้ธรรม

สอบในสนามหลวง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

	บุญ โจเรทิ ทูห์.
	โจรขโมยบุญใครไม่ได้
	บัดนี้ จักได้อธิบายขยายความแห่งพุทธศาสนสุภาษิตที่ยกขึ้นเป็นบทเบื้องต้นนั้นเพื่อเป็น
	แนวทางแห่งการศึกษาและแนวทางแห่งการปฏิบัติ โดยสมควรแก่อัตภาพและธรรมเป็นลำดับไป
	ดำเนินความว่า บุญ หมายถึง กุศล สุจริต กรรมดี ความดี ธรรมและธรรมฝ่ายขาว หรือ
	กล่าวโดยรวมว่า บุญเป็นชื่อของความดีทุกอย่าง อันตรงกันข้ามกับบาปที่เป็นชื่อของความไม่ดีทุก
	อย่าง ดังนั้นโจรขโมยบุญใครไม่ได้ ท่านผู้รู้ให้ความหมายว่า บุญ แปลว่า เครื่องชำระล้างจิตใจให้
	สะอาด หรือแปลว่าสภาพที่ก่อให้เกิดความน่าบูชา บุญคือการบริจาทาน การรักษาศีลและการเจริญ
	ภาวนา เป็นต้น ใครกระทำโดยติดต่อไม่ขาดสาย ย่อมทำให้จิตใจของเขาปราศจากความโลภ ความ
	โกรธ ความหลง หรือยิ่งทำไปนานๆ จนเป็นบารมีเหมือนองค์ ผู้มีจิตใจบริสุทธิ์อย่างแท้จริงและผู้ที่ไม่มี
	กิเลสคือความโลภ ความโกรธ ความหลงนั้น ย่อมจัดเป็นปุชนียบุคคล คือ บุคคลที่น่าบูชา ทั้งของ
	เทวดาและมนุษย์ เมื่อบุญ คือความดีจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องทำ การทำบุญนั้น ก็เหมือนกับการทำงาน
	ทั่วไป คือต้องมีอุปกรณ์ได้แก่เครื่องมือ เหมือนนักเรียนมาเรียนหนังสือ ต้องมีเครื่องมือ ส่วนอุปกรณ์
	สำหรับใช้ทำบุญใหญ่ ๆ มี ๔ อย่าง คือ ๑. ทานวัตถุ ของสำหรับใช้บริจาทาน ๒. กาย คือร่างกายทุก
	ส่วน ๓. วาจา คือ ปาก ๔. ใจ คือความคิด ไม่ว่าโจรก็จึงขโมยก็ไม่สามารถเอาบุญของใครได้ และเมื่อ
	บุคคลนั้นหมั่นขยันทำความดีย่อมก่อให้เกิดความสุข เป็นการสะสมความดีเพื่อบารมีธรรมเพื่อพ้นทุกข์

	สมดังพุทธศาสนสุภาษิตที่มาใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า
	สุโข บุญ สส อจฺจโย.
	หมั่นขยันทำความดี ก่อเกิดความสุข
	อธิบายความว่า ความดี คือ ธรรมชาติที่ก่อประโยชน์สุขแก่ชีวิต ต้องหมั่นขยันทำอยู่เป็น
	นิจ ทำความดีให้สม่ำเสมอ จึงจะก่อเกิดความสุขของชีวิตได้ ระดับความสุขสมบูรณ์ในปัจจุบัน จะ
	นำไปสู่สุคติโลกสวรรค์จนถึงเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้พบความสุขที่แท้จริง ไม่มีทุกข์เจือ ในพระศาสนา
	มีคำหลายคำที่ใช้หมายถึงความดี ได้แก่ บุญ กุศล ัมมจริยา สุจริต กรณียะ เป็นต้น คำที่ใช้กล่าวถึง
	ความดีเหล่านี้อาจมีความคล้ายคลึงกันแต่ระดับความลึกซึ้งนั้นแตกต่างกัน บุญ หมายถึง ความดีที่มี
	ลักษณะเป็นเครื่องชำระล้างกิเลสหรือความชั่วให้หมดไปจากจิต เปลี่ยนสภาพของจิตจากที่สกปรกให้
	สะอาดบริสุทธิ์ กุศล หมายถึงความดีที่ต้องกระทำด้วยความรู้ มีความฉลาดในการทำความดี รู้จักทำ
	ความดีเพื่อตัดหรือกำจัดความชั่วให้ลดน้อยลง ตั้งตนอยู่ในความดีคือ ัมมจริยา เป็นความดีที่แสดง
	ออกมาเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง ยุติธรรมและประกอบด้วยศีลธรรม สมจริยา เป็นการกระทำที่ต้อง
	เป็นไปเพื่อการสงบระงับกิเลส ทำให้กิเลสน้อยลงถึงจะเรียกว่าเป็นการทำความดี กรณียะ หมายถึง
	การทำความดีที่ควรทำ พระพุทธศาสนาถือว่าความดีเป็นสิ่งที่ทุกคนควรทำ ซึ่งมนุษย์นั้นมีโอกาสทำได้
	มากกว่าสัตว์ประเภทอื่น เช่น การทำสมาธิ เป็นต้น ถ้าเรามองให้ลึกถึงเหตุและคุณค่าของความดีที่ทำ
	ความดีเชิงเหตุ และความดีเชิงผล ความดีเชิงเหตุหรือเชิงอุปกรณ์นั้นได้แก่ คุณธรรมและกุศลกรรม
	เป็นการกระทำที่ดีทั้งหลาย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้มาซึ่งผลดี ส่วนความดีเชิงผลนั้น ได้แก่ วิบาก หรือผลดีที่
	เกิดจากการประพฤติธรรม หรือการทำความดีในลักษณะต่างๆ ผลดีดังกล่าวนี้ในพระพุทธศาสนา
	มักจะกล่าวถึงผลดี ๒ ระดับ คือ ผลดีชั้นโลกียะ คือได้ไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์ เป็นผลดีชั้นโลกุตตระ

[illegible]

	สมดังพุทธศาสนสุภาษิตที่มาใน สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ว่า
	บุญญาณี ปรโลกสมิ ปติฏฐา โหนติปาณินิ
	บุญเป็นที่พึงของชีวิตไปถึงโลกหน้า
	อธิบายความว่า การที่เราได้มาเกิดเป็นมนุษย์ ก็เพราะบุญ เมื่อเกิดมาแล้ว มีความสุข
	ความเจริญ ก็เพราะบุญ มีทรัพย์สินเรือนชานบ้านช่อง ก็เพราะบุญ มีสติปัญญาดี ก็เพราะบุญ สิ่งที่ดี ๆ
	ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้ประสบในโลกมนุษย์นี้ ล้วนเป็นสิ่งที่บุญอำนวยให้ทั้งสิ้น เรียกได้ว่า บุญนั้นเป็น
	ที่พึงของมนุษย์ทั้งหลายเมื่อมีชีวิตอยู่ในชาตินี้ เรามีบุญที่ได้ทำไว้ในอดีตชาติเป็นที่พึง ดังนั้น トラบที่
	ยังมีชีวิตอยู่ พึงสั่งสมบุญเอาไว้ให้มาก ๆ เพื่อว่าบุญนั้น จะเป็นที่พึงของเราได้ในภพต่อ ๆ ไป トラบใด
	ที่ยังไม่ถึงพระนิพพาน บุญนั้นเป็นเรื่องเฉพาะตัว ใครทำใครได้ เพราะบุญเป็นเรื่องเฉพาะตน คนอื่น
	ทำคนอื่นให้หมดจดหรือให้เศร้าหมองไม่ได้ ตัวอย่างง่าย ๆ สมมติว่า นักเรียน ๒ คน เป็นเพื่อนรักกัน
	คนหนึ่งเรียนเก่ง คนหนึ่งเรียนไม่เก่ง คนเรียนเก่งสงสารเพื่อนอย่างไร ไม่สามารถจะแบ่งเอาความเก่ง
	ของตนไปให้เพื่อนคนที่ไม่เก่งไม่ได้ เพื่อนที่เรียนไม่เก่งจะคิดแย่งชิงโดยการลักขโมย ปล้นจี้เอาความ
	เก่งไปจากเพื่อนก็ไม่ได้เหมือนกัน มีอยู่ทางเดียวเท่านั้น คือถ้าอยากเก่งต้องขยันหมั่นเพียร ฝึกฝน
	ด้วยตนเอง จะไปขอหรือแย่งชิงเอาจากคนอื่นเหมือนกับสิ่งของไม่ได้ ใครที่มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น
	ไม่คิดโลภอยากได้ของใคร ไม่คิดร้ายทำลายใคร ไม่อิจฉาริษยาใคร เชื่อฟังพ่อแม่ครูอาจารย์ เพียง
	เท่านั้น กาย วาจา และใจ ของเราก็สามารถสร้างมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ เป็นบุญเป็นที่พึงของชีวิต
	ไปถึงโลกหน้า และการความเห็นให้ตรงจัดว่าเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่ กว่า การบริจาคทานผิดๆ ด้วยการหมั่น
	ขยันทำความดี จึงก่อเกิดความสุข ของชีวิตตนเองและครอบครัว เป็นความดีที่ต้องฝึกไว้ประจำถึงจะดี